

ת"פ 15468/03/17 - מדינת ישראל נגד אחמד מסארוה (עציר) - הובא

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 15468-03-17 מדינת ישראל נ' מסארוה(עציר)

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג
בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד נופר מזולה, עו"ד ברק לקס ועו"ד המאשימה
רחל תמם אוליבה
נגד

אחמד מסארוה (עציר) - הובא

ע"י ב"כ עו"ד עלא תילאווי הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של פגיעה תוך שימוש בנשק קר לפי סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. כנטען בכתב האישום, ביום 1.3.17 בשעת בוקר מוקדמת, עת שב בן דודו מוסטפא (להלן: "המתלונן") המתגורר בסמוך לו, מתפילה, צעד הנאשם לעברו כשהוא מחזיק בסכין והמתלונן נס מפניו. בעת בריחתו, מעד ונפל, אז השיגו הנאשם ובעודו שרוע על הרצפה דקרו בירך שמאל ובברך ימין. המתלונן פונה לבית החולים ונגרמו לו חבלות כמפורט בסעיף 5 לכתב האישום. הנאשם נעצר במקום עבודתו כשהוא מחזיק על גופו סכין מתקפלת.
3. עוד יצוין שהוגשה כנגד הנאשם בקשה למעצרו והנאשם עצור עד תום ההליכים ממועד הארוע.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה, עו"ד קליינפלד, עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם בדגש על כך שדקר בסכין את בן דודו על עניין של מה בכך. עוד הפנתה לעברו הפלילי. המאשימה עותר לטווח ענישה שנע בין 20-40 חודשים וענישה נלווית.
5. ב"כ הנאשם, עו"ד תילאווי לא הקהה מחומרת מעשי הנאשם אך ביקש ליתן משקל לכך שהנאשם דקר את המתלונן ברגליו וחדל מיוזמתו. עוד הפנה לכך שעברו לא כולל עבירות אלימות, למעצרו הממושך, לגילו, להודאתו במיוחס לו ולחיסכון בהעדת המתלונן. על כן עותר למאסר כמשך תקופת מעצרו. הוצגו ע"י ב"כ הנאשם בהמשך אסמכתאות פסיקה.

6. אוסיף שהמתלונן התייצב לדיון כדי לומר דברים אך בהמשך עזב. אפשרתי למאשימה להמציא מכתב או הצהרה מטעמו, אך זה לא הועבר לבית המשפט עד מועד גזר הדין.

דיון

קביעת מתחם העונש ההולם - כללי

7. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.
8. מעשיו של הנאשם חמורים ופגעו פגיעה מוחשית בשלומו ובטחונו של המתלונן. הנאשם, ככל הנראה על רקע מתיחות עם בן דודו, ארב לו, כשהוא מצויד בסכין, כששב מתפילה, ניצל נפילתו עת נמלט ממנו ודקרו ברגליו.
9. אמנם הנאשם כיוון סכיניו אל רגליו של המתלונן ולא לאיבר חיוני אחר, אך עדיין בדרך נס לא נגרמו לו פציעות חמורות יותר. יש לשקול לחומרה תכנון המעשה ושימוש הנאשם בסכין. בע"פ 6260/05 **מאלק חדרה נ' מדינת ישראל** (23.2.06) עמד בית המשפט על חומרת תופעת הסכינאות בציינו כי: **"שוב ושוב נתקלים אנו במקרים בהם נעשה שימוש בסכינים לשם יישוב סכסוכים, ולעיתים מדובר בסכסוכים שוליים ופעוטים ביותר. בשל ריבויים של המקרים אין מנוס אלא לנקוט בגישה מחמירה, לפיה ניתן משקל עודף לשיקולים כלליים על פני שיקולים אינדיבידואליים"**
10. מדיניות הענישה בעבירות ממין דא רחבה ומגוונת. ראש וראשון מצוים בתי המשפט להתחשב בצורך השעה להיאבק בנגע האלימות על כל צורותיו שפשה בחברה. **"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינו אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים' שישקפו ערכים של תגמול והרתעה"**. דברי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.8.10). עם זאת, יש ליתן משקל הולם לנסיבות כל מקרה וכל נאשם.
11. מתחם הענישה בעבירות אלימות תוך שימוש בחפץ או בנשק קר רחב ונע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל:

א. רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12)-בית המשפט דחה בקשת רשות ערעור של

עמוד 2

נאשם בתקיפת שני מתלוננים במסעדה בעזרת חפץ, מספר פעמים ובעוד אחד המתלוננים שכוב על הרצפה מחוסר הכרה. נאשם ללא עבר פלילי נדון ל-11 חודשי מאסר.

ב. רע"פ 8699/15 אבוהאני נ' מדינת ישראל (17.12.15)- הנאשם נדון בעבירת פציעה על רקע חוב כספי למאסר בן 8 חודשים על אף עבר נקי והליך שיקומי. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 6-18 חודשי מאסר.

ג. רע"פ 4883/12 שלום דוד הררי נ' מדינת ישראל (28.06.12)- נאשם נדון בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית ל-6 חודשי עבודות השירות. בית המשפט המחוזי החמיר עונשו והעמידו על שנת מאסר נוכח עבר מכביד ותוך קביעה שניתן משקל יתר לאינטרס השיקומי של הנאשם. בקשת רשות הערעור נדחתה תוך שבית המשפט (כב' הש' שוהם) מדגיש חובת בתי המשפט לעשות כל שלאיל ידם על מנת להוקיע ולמגר תופעה זו, גם בדרך של ענישה הולמת.

ד. רע"פ 8566/13 טקצנקו נ' מדינת ישראל- במקרה זה הורשע נאשם בתקיפת חייל יחד עם אחר, ללא סיבה של ממש. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר, כשבדין בבית המשפט העליון הוקל עונשו (ברב דעות) ל-7 חודשי מאסר נוכח הליך שיקום מוצלח.

ה. 1601/14 נדב פרץ נ' מדינת ישראל- נאשם, בעל עבר נקי, שהורשע בעבירות דומות, ונדון ל-10 חודשי מאסר.

ו. עפ"ג (מח-ב"ש) בונפיטו נ' מדינת ישראל- נאשם ללא עבר שהורשע בעבירה דומה ובשיבוש מהלכי משפט בדקירת אחר בעורפו. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר וערעורו נדחה.

12. על כן, מצאתי לקבוע טווח ענישה **שנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית הכוללת פיצוי.**

13. הנאשם שלפניי יליד 1987, בעברו 5 הרשעות קודמות אך לא בעבירות דומות. תחילה כפר במיוחס לו אך חזר בו, נטל אחריות על מעשיו וייתר עדות המתלונן.

14. מדברי המאשימה עולה אמנם שהמתלונן אינו מבקש להרע לנאשם אך עדיין, הגם שמדובר בבני משפחה, לא נטען לרגיעה ולאיון המתח בין הצדדים, דבר המעלה סיכון להישנות התנהלות דומה.

15. הנאשם עצור עד תום הליכים כשבעה חודשים וגם לכך אתן משקל בגוזרי את דינו.

16. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כשנתתי דעתי מחד למדיניות הענישה, חומרת מעשיו של הנאשם ופציעת המתלונן ומאידך להודאתו במיוחס לו, מעצרו הממושך וחיסכון בזמן שיפוטי, מצאתי להעמיד עונשו ברף הבינוני של מתחם הענישה.

17. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 11 חודשים מיום מעצרו 1.3.17.

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע, וזאת מיום שחרורו.

ג. 3 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עוון, וזאת מיום שחרורו.

ד. התחייבות כספית בסך 1500 ₪ שלא יבצע עבירת אלימות תוך שנתיים מיום שחרורו. לא תחתם ההתחייבות תוך 5 ימים, ייאסר למשך 7 ימים.

ה. פיצוי למתלונן בסך 1200 ₪ שישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.12.17.

הסכין תושמד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.